

Hans af Bogø

ID: 6659 · Vrag

www.vragguiden.dk/vrag/6659

Position & Dybde

Kort ikke tilgængeligt

WGS84	Dybde (top)	Dybde (bund)
Position ukendt	Ukendt	Ukendt
	Stævnretning	Afstand til kyst
	Ukendt	Ukendt

Beskrivelse

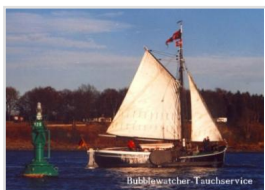
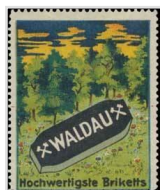
****Bubblewatchers angivne position (ikke anvendt som Vragguidens kortposition):**** 54°50,000 N 009°48,00 E -> 54:50N 9:48,00E Vraget, en såkaldt lasteewer, er desværre på grund af den lange tid under vand allerede stærkt ødelagt; alligevel kan man også i dag stadig finde smukke og til dels individuelle detaljer. Søanemonebevoksningen er også i dette år igen at betegne som meget smuk. Også mange kutlinger driver omkring ved vraget og har fundet deres hjem mellem ladningen, der består af briketter. [BILLEDE] Vragets mast ligger til bagbord, skroget står oprejst. Bunden nås ved 27 m, og vraghøjden er stadig ca. 3 m. Vragets længde antages at være ca. 30 meter. Briketladningen er også efter mere end 80 år på havbunden stadig næsten fuldstændigt bevaret henholdsvis til stede. Vi kunne bjærge nogle stykker og stille dem til rådighed for bjergværksmuseet Deuben som permanent udlån. I en test kunne vi konstatere, at briketterne den dag i dag stadig brænder som på deres fremstillingsdags første dag. [BILLEDE] Uheldigvis er sigten ofte desværre kun at betegne som mådelig. Vragets position er bortset fra ved østenvind godt i relativ landbeskyttelse. Eweren Hans fra Bogø, som er bådens navn, havde en displacement på ca. 31 brt; Hans blev bygget af eg i 1897. Hans var på rejsen fra Flensborg til Horsens/DK med næsten 60 ton briketter. Den 31.03.1929 forlod eweren Hans kl. 07:00, bugseret af en motorskonnert, Flensborg. I løbet af formiddagen drejede vinden fra SV til V til NV og friskede op til storm. Da skibene var ca. 2 sømil nord for grunden Helts Banke, kastede slæbebåden fortøjningerne los, og Hans styrede med revet storsejl og stagfok ind under land og søgte beskyttelse i læ. Da fartøjet befandt sig ca. 1 sømil nord for grunden, lagde det sig pludselig på siden. [BILLEDE] Man opdagede en kraftig vandindtrængning i agterskibet; trods straks iværksatte lækafværgeforanstaltninger steg vandstanden stadigt. Trods uafbrudt lensning trængte stadig mere vand ind, så skibet ikke længere var til at holde. De to mand af besætningen gik derefter over i den medførte redningsbåd, og kort efter, ca. kl. 13:30, sank den engang stolte fragtsejler. Besætningen kunne takket være den medførte redningsbåd kort tid efter gå i land ved Østerby på halvøen Kegnæs. Ved en første høring, der fandt sted i Sønderborg den 16.04.1929, kunne ingen nøjagtig ulykkesårsag fastslås. Man formodede, at en planke i agterskibet løsne sig under søgangens påvirkning og dermed beseglede forliset. "Hans af Bogø" blev af de kompetente danske myndigheder mandag den 09.09.1929 i Stubbekøbing for altid slettet af det danske skibsregister. [BILLEDE] **## Briketladningens oprindelse:** Den 500-indbyggers landsby WALDAU i nærheden af Zeitz er navngiver for briketmærket fra Waldauer Braunkohlen Industrie AG. Denne oprettede i 1865 i Groitschen en briketfabrik, efter at man allerede siden 1849 havde udvundet brunkul og i svølerier udvandt tjære, olier og voks af brunkul. I 1911 fusionerede man med Werschen Weissenfelser Braunkohlen AG, og denne igen i 1940 med Anhaltinische Kohlenwerke AG. I DDR blev også denne kulfabrik statsliggjort og tilhørte VEB Braunkohlenwerke Zeitz. I 1963 lukkede denne fabrik for altid. Da briketterne bærer producentens prægestempel "Waldau", kalder danskerne vraget ofte også "Hans Waldau". "Hans" er bestemt ikke så spektakulær som S-103 og heller ikke så smukt bevokset som Sophie, men til gengæld slår den en historisk bue fra sin forlistidspunkt til i dag. **##** Hvad er en EWER En ewer (formentlig af hollandsk envarer = enkeltfarer, hvilket tyder på en oprindelig enmandsbesætning) er en

mindre sejlskibstype med en eller to master, stammende fra Frisland. Med en mast er det en gikewer; ved typen med to master drejer det sig nøjere om en halvandenmasters, hvor den agterste mast er tydeligt kortere end den forreste, en såkaldt mesanewer. [BILLEDE] Typiske kendetegn er den flade bund (platbundsskib) og ofte sidesverd, hvormed afdriften formindskes. En skibstype med betegnelsen ewer har været kendt siden middelalderen; en første skriftlig omtale stammer fra 1252. Fra ca. 1800 fandt de udbredelse især i Elbens område og blev i det 19. århundrede den hyppigst anvendte skibsklasse i Tyskland. De blev særligt brugt som fragtskibe i kyst- og flodskibsfarten, til dels også som fiskerfartøj.

Sidst rettet af: twm

Dato: 10-09-2026

Billeder (5)

[+ 1 flere](#)